

на тритѣ жертви. Свещеницитѣ, които не бѣха малко въ затвора, отдавна четѣха молитви по кюшетата на затвора съ нивѣкъ гласъ Тѣ се молѣха за душитѣ на осъденитѣ, за своитѣ съжителѣ, за България, за цѣлото християнство. И осъденитѣ, виновници на мюсюлманското тържество въ Севлиево, даваха знакъ, че сж се постарали да напрегнатъ сили и изтърпятъ юнашки на бесилката. Какъвъ ли е билъ тѣхния сънъ презъ тая последна нощъ отъ живота имъ! Тѣ чуваха и виждаха всичко и само съ това изказваха свои огънь, че запѣваха отъ минута на минута съ гласъ на по-лумъртавъ човѣкъ. Съмна се вече добре; чернитѣ облаци, които презъ нощта сипѣха грѣмъ и свѣткавици, бѣха побѣлѣли, небето представляше огледало, градския шумъ отъ отваряне дюкяни и продаване на едно—друго дохождаше и до нашитѣ уши Чуваха го безсъзнателно, може би, и оная, които въ последенъ пжѣ се прощаваха съ хубаната юнска варанъ, съ родното огнище, съ тихата Росица, съ Старо-планинскитѣ вѣтрове, съ милитѣ детски възпоменания, съ златното бждаше и съ светата надежда.

Конашкия дворъ малко по-малко се напълни съ публика, изключително турска Тука бѣха всичкитѣ ефендета, голѣмци и заптии, между които сновѣше юзбашията, облѣченъ парадно. Шумни разговори, псувни и смѣхове вървява по между имъ разбъркано.

При изгрѣването на слънцето отвори се страшната врата. Най-напредъ извадиха Т. Кирковъ, оплетенъ по всичкото си тѣло съ санджери. Турка го на двора въ една талига, заедно съ нѣколко заптии, и конетѣ хвъркваха изъ портитѣ...

Следъ нѣколко минути самъ юзбашията, придруженъ отъ нѣколко заптии, влѣзе въ затвора да извади останалитѣ двама осъдени, Пешева и Карагйюзова Сега гробната тишина изъ между затворенитѣ бунтовници бѣше въ своята апогея. Всичкитѣ овѣмяха на мѣсе ата си, когато желѣзата задръкнаха и дветѣ жертви се подадоха. Тия последнитѣ силно изтъскаха и мълчаливо върѣха между двата плета заптии.

Се същото говори, Иване; азъ нищо не казахъ за тебе въ Търновъ! каза Пешевъ на едно младо момче, ако се не лъжа затворникъ, покрай което минаваше, като го караха на бесилото.

Тая смѣлостъ, тоя свещенъ и патриотически дългъ въ подобни минути, порази всички, които малко-много можяха да оценятъ отличителнитѣ качества на човѣшката натура. Въ кжсо време конакътъ се очисти, заедно съ двама-та мъченици... Подиръ 20—30 минути заптиитѣ се завърнаха въ конака, съ пушки на рамо, васмѣни до ушатѣ. Тѣ разказваха на четири страни за бесенето, смѣяха се, подиг-